That he picked it up in order to- ¹שהגביהו על מנת להצניעו ונמלך להוציאו hide it and he reconsidered and took it out

Overview

The גמרא attempted to explain the reason why the גמרא גונב כיס בשבת והוציאו is הייב is הייב for the גונב כיס בשבת והוציאו, and we do not say הגבהה צורך הוצאה, is because the first הגבהה was not for the purpose of היוב הוצאה, but rather להצניעו Therefore the חיוב גניבה began first (by the initial הגבהה), while the חיוב שבת began later when he decided to take it out. הגבהה the s'אמרא's explanation.

asks: תוספות

ואם תאמר וכיון דסלקא דעתיה השתא דמיחייב אהך הוצאה²

And if you will say; but since the גמרא now assumes that he will be liable for such a להוציאו (even though he picked it up להוציאו) -

אם כן הדרא קושיא לדוכתין דצורך הוצאה היא³

Therefore the initial question (goes back to its place) remains that the initial עקירה is necessary for the הוצאה –

מוספות answers:

ויש לומר דסלקא דעתין הא דנמלך והוציאו הוי עקירה שניה:

And one can say that the גמרא assumed that this act where he reconsidered and took it out, is considered a second היוב, and therefore the היוב גניבה came before the שבת. The initial אבה was not צורך הוצאה.

Summary

The act of נמלך can be considered as a second עקירה.

Thinking it over

If we assume now that the נמלך is an עקירה שניה, so what is the חידוש of this י?! 4

 $^{^{1}}$ In our גמרא the text reads ונמלך עליו והוציאו (not ונמלך להוציאו).

 $^{^2}$ We must be discussing a case where there is a הוצאה, since the ברייתא states קודם שיבא לידי איסור סקילה, states הוצאה.

³ The case is where he did not rest between the original עקירה (which was מקרה) and the ultimate הוצאה (for if he made an actual הניבה, it is obvious that he is הניבה, since the הגבהה for the גניבה ended when he made the הניבה, and is not connected at all to the איסור הוצאה [see "Thinking it over"]). Therefore looking back we can argue that the only way he is חייב is because of the initial עקירה/הגבהה אורך הוצאה is because of the initial פטור.

⁴ See footnote # 3 (in the parenthesis).